

השוכר את הפועל פרק המישי עבודה זרה עה.

עין משפט
נר מצוה

קב"ד א ב ג ד מ"י פ"א
 מהלכות מאכלות
 אסורות הל"כ סמג לאוין
 קמת טו"ש"ע י"ד ס"י קלח
 סעף ז'
 קב"ה ה ו ז ח"י פ"א
 מהל' טומאת
 אולתין ה' ח'
 קב"ו ח מ"י פ"א מהל'
 מהלכות אסורות
 הלכה כד סמג לאוין קמת
 טו"ש"ע י"ד ס"י קלח סעף
 ז':
 קב"ו ט מ"י שס ופ"א
 מהל' טומאת אולתין
 הלכה (טו) [ח] סמג שס
 טו"ש"ע שס:
 קב"ח י מ"י פ"א מהל'
 מהלכות אסורות
 הלכה כד סמג שס טו"ש"ע
 שס סעף ז':
 קב"ב כ מ"י שס טו"ש"ע
 שס סעף ח':

איתמר בי רב משמיה דרב אמרי תרתי תלת ושמואל אמר
 תלת ד'. פ"ה לשון ראשון רב אמר תרתי תלת
 דרטיבתא תרתי אפר מים תלת ציבשתא מים אפר ומים ושמואל
 אמר תלת ד' תלת דרטיבתא אפר מים ואפר ואע"פ שנותן מים
 להעביר האפר מיא בתראי לא

קחשיב ד' ציבשתא מים ואפר מים
 ואפר וכמו כן מיא בתראי לא קחשיב
 צקורא מתנו הכי צפומצדיתא מתנו
 רב אמר תלת וד' תלת דרטיבתא
 אפר מים אפר ד' ציבשתא מים אפר
 מים אפר ושמואל אמר ד' וד' ד'
 דרטיבתא אפר מים אפר מים ה'
 ציבשתא ולא פליגי רב ושמואל ליישנא
 דפומצדיתא אללא דמר קחשיב מיא
 בתראי כו' והקשה צקונטרס ליישנא
 דקורא כיון דפליגי רב ושמואל לדרב
 סגי צמד אפר בתרוייהו ולשמואל
 צעינן תרי זימני אפר מאי שנא
 דדרב חשיב מיא בתראי וצדשמואל
 לא חשיב מיא בתראי צשלמא ליישנא
 דפומצדיתא לא פליגי אללא צביחשצ
 מיא בתראי לכך נראה לרש"י צעינן
 אחר שפיצא צציו רב אמר תרתי
 תלת תרתי ציבשתא מים ואפר תלת
 דרטיבתא אפר מים אפר ושמואל
 אמר תלת דרטיבתא כרב ד' ציבשתא
 מים אפר מים אפר צפומצדיתא
 מתנו רב אמר תלת ציבשתא מים
 אפר מים ד' דרטיבתא אפר מים אפר
 מים ושמואל אמר דרטיבתא כרב
 מים ציבשתא ולא פליגי קורא
 ופומצדיתא וגם זה לא נראה דאם
 כן הו"א סברתא הפוכה דרב ושמואל
 שהרי רב מיקל ציבשתא יותר
 מרטיבתא ושמואל מיקל דרטיבתא
 יותר מציבשתא לכך נראה לר"י צעינן
 אחר והכי פירושו רב אמר תרתי
 תלת ציבשתא תרתי מים אפר
 דרטיבתא תלת אפר מים אפר ושמואל
 אמר תלת ד' תלת ציבשתא וד'
 דרטיבתא שמואל צל להוסיף ולפרש
 מיא בתראי צין דרטיבתא צין
 ציבשתא צפומצדיתא מתנו רב
 אמר תלת ארבע כפירושו ראשון

צקונטרס תלת דרטיבתא אפר מים אפר ציבשתא ד' מים
 אפר מים אפר שמואל אמר ארבע חמש ארבע דרטיבתא וחמש
 ציבשתא צל להוסיף ולפרש מיא בתראי בתרוייהו ולא פליגי
 רב ושמואל צין ליישנא דקורא צין ליישנא דפומצדיתא אללא
 דרב לא חשיב מיא בתראי ושמואל חשיב מיא בתראי:
 דכיתנא

עקלים השנויות כאן כגון^א ועקל בית הבד עשוין ממין
 [טהרות פ"י מ"ח] עקלים השנויות כאן כגון^א ועקל בית הבד עשוין ממין
 עקל ומניח עליו^ב ומכנידו להוילא המשקה הנשאר. הני גורגי
 על התפוח: פלונצין. טאטייתא אשקופ"א שמכבד צה הענבים
 על המערה ודעושיין. זו היא
 ענבים שמתעוררין להוסיף: והעדשים. היינו גת עמנה שקורין מיי"ט: צמית. ועל משנה זו יש לשאול לר"י אפר לגת
 מדפשיט מניח ר' אבהו ולא אמרינן^ה זו אינה משנה דקמני צה אבהו לגת צדחה ומתנינן דקמני דבעי יגובז שמע מניח קמו
 צה רבנן בתראי ופשטי הלכתא כוותיה: העקלים של גלרים. שצטיס: ושל צלצון. קנבוס צלעי טפי וצעו יגובז צאפר ומים:
 ושל שיפא. פיור"ר: ושל גמי. יונ"ק צלעי טובא: חרפי ופאלי. מגת לגת פעמים שהן יותר מיי"ב חדש^ו לחפלי ופעמים שהן
 פחות כגון חרפי: הכי גרקינן צתוספתא [ע"י פ"ט ה"ג] חולטן צרוחין או מולגן צמי ויסיס. דרך לבשל זיתים להיות רכיץ להוילא שומן.
 חולטין אשקלי"ר צלע"ו כמו לחלוט ולאשישה (פסחים דף ל"ו): רודפין. ריבד"ש שטופין: וכמה. מניחן שס עונה ולקמן מפרש
 כמה עונה: צקופס ניסן ופארי. שהיום והלילה שוין או יום או לילה ותקופת תמוז וצבת שאין יום ולילה שוין חזי יום וחזי
 לילה ד"צ שעות שלמות צעינן: רווקי. משמרת כמין שקין שנותנין צהן שמרים להוילא את יין: דמויא. של של אדם ולא
 צלעי טובא: כיטנא. צלעי טפי מעמרא: חלפא. כוורת של צצטיס שממנין צהן יין: צחנלי דאורי. חבלים של צורי דקל:
 דצבתא

רב אמר מים. תחלה והוא הדין שצריך אפר^ה אחריה ורצה בר
 צר חנה אמר צאפר תחלה וה"ה שצריך מים אחריהם: דרטיבתא. שיש
 צה לתלוזת יין נותן אפר תחלה לשפסף עד שתהא נגובה ואחר
 כך מים: ציבשתא. מים תחלה ואחר כך אפר ומשפסף: סרפי

תלת. דרטיבתא תרתי אפר ומים
 ציבשתא תלת מים ואפר ומים: סלס
 וד'. תלת דרטיבתא אפר ומים ואפר
 ואע"פ שחזור ונותן מים להעביר
 האפר הנהו מים לא קא חשיב דלאו
 לשום נגיבה אללא לנקותו מן האפר
 וד' ציבשתא מים אפר ומים ואפר
 ומים בתראי לא^ו חשיבא. רב לא
 צעי אפר אללא חדא זימנא ושמואל
 צעי אפר תרי זימני צין דרטיבתא
 צין ציבשתא: צפומצדיתא מסנו.
 לרב תלת וד' כדפרישית ולשמואל
 ד' דרטיבתא וה' ציבשתא דקחשיב
 מיא בתראי: ולא פליגי. רב
 ושמואל להאי ליישנא דפומצדיתא אללא
 לרב לא חשיב מיא בתראי ושמואל
 חשיב מיא בתראי. ואית דמפרשי ולא
 פליגי^ט ה"נ דקורא דפומצדיתא
 אללא דקורא לא חשיב מיא בתראי
 דפומצדיתא חשיב להו אצל רב
 ושמואל פליגי והכי פירושו דמלתא
 תרתי תלת תרתי ציבשתא מים
 ואפר תלת דרטיבתא אפר ומים ואפר
 ושמואל אמר תלת דרטיבתא
 כדקאמרת אצל ציבשתא ד' מים
 ואפר מים ואפר דצכולהו צעינן אפר
 תרי זימני וצפומצדיתא מתנו לרב
 תלת וד' ציבשתא תלת מים ואפר
 מים והיינו נמי דקורא אללא דהני
 קא חשיב מיא בתראי ודרטיבתא
 ד' אפר ומים אפר ומים ולשמואל
 דרטיבתא ד' כדקאמרת אצל ציבשתא
 ה' מים ואפר ומים ואפר ומים
 ציבשתא נמי צעי תרי זימני אפר
 ול"פ ה' הך דקורא דפומצדיתא
 כו' אצל רב ושמואל פליגי ציבשתא
 צין דקורא צין דפומצדיתא דרב
 לא צעי צה אפר אללא חד זימנא
 ושמואל צעי תרי זימני לשון אצל
 מורי מנוחתו כבוד והוא נראה צעיני.

והראשון לשון מורי וקשיא לי בגווה מכדי ליישנא דקורא רב ושמואל
 מייפלג פליגי מאי שנא דדרב חשיב מיא בתראי וצדשמואל לא חשיב
 מיא בתראי לשמואל ד' וה' איצעי ליה למיתני צשלמא לפומצדיתא
 אע"ג דדרב לא חשיב וצדשמואל חשיב יחא משום דפלוגתמיהו
 דרב ושמואל ליתא אללא צמחשצ מים בתראי אללא ליישנא דקורא
 דקוף סוף פליגי קשיא לי: גורגי. עקלים וצלע"ו ריבד"ש וורכין
 אותן כביבות התפוח שלא יתפורו הענבים מכובד הקורה. ורב האי פישש
 קופה מסורגת צמזודה^ה ואחרי סחיטת הזיתים נותן הגפת צאותו עקל ומניח עליו^ב ומכנידו להוילא המשקה הנשאר. הני גורגי
 דארמאין כילד מנגבן: הדפין. הן העשוין כמין דלת ונותן על התפוח: פלונצין. טאטייתא אשקופ"א שמכבד צה הענבים
 המתפוררין להוסיף: והעדשים. היינו גת עמנה שקורין מיי"ט: צמית. ועל משנה זו יש לשאול לר"י אפר לגת
 מדפשיט מניח ר' אבהו ולא אמרינן^ה זו אינה משנה דקמני צה אבהו לגת צדחה ומתנינן דקמני דבעי יגובז שמע מניח קמו
 צה רבנן בתראי ופשטי הלכתא כוותיה: העקלים של גלרים. שצטיס: ושל צלצון. קנבוס צלעי טפי וצעו יגובז צאפר ומים:
 ושל שיפא. פיור"ר: ושל גמי. יונ"ק צלעי טובא: חרפי ופאלי. מגת לגת פעמים שהן יותר מיי"ב חדש^ו לחפלי ופעמים שהן
 פחות כגון חרפי: הכי גרקינן צתוספתא [ע"י פ"ט ה"ג] חולטן צרוחין או מולגן צמי ויסיס. דרך לבשל זיתים להיות רכיץ להוילא שומן.
 חולטין אשקלי"ר צלע"ו כמו לחלוט ולאשישה (פסחים דף ל"ו): רודפין. ריבד"ש שטופין: וכמה. מניחן שס עונה ולקמן מפרש
 כמה עונה: צקופס ניסן ופארי. שהיום והלילה שוין או יום או לילה ותקופת תמוז וצבת שאין יום ולילה שוין חזי יום וחזי
 לילה ד"צ שעות שלמות צעינן: רווקי. משמרת כמין שקין שנותנין צהן שמרים להוילא את יין: דמויא. של של אדם ולא
 צלעי טובא: כיטנא. צלעי טפי מעמרא: חלפא. כוורת של צצטיס שממנין צהן יין: צחנלי דאורי. חבלים של צורי דקל:
 דצבתא

א) צאפר. ע"י"ג. ט) ע"י
 חס' דדה פה. ד' דה דפין
 א) כ"א גורגי. ד) דה דק פה.
 [מספ"ג ע"י פ"ט ה"ג] [סוף
 חוספתא טהרות פ"א ע"ש
 ועי' ג"כ פק' י מ"ח
 דטהרות] ט) [פי' פשט
 מלשון צון עוף. ע' צ' ד']
 א) [פסחים ק"ג: יצמות סב:
 שפוטת ית: דה סג:]
 א) [צ"ל דמית' כ"ה צעור
 ערך תלמא] ח) דפ"ו
 א) [צ"ל להי ליישנא]
 א) [שנת קמול:] ט) לעקל
 בית הבד. פ"ל פנהדין
 (כ"ו ע') ע"י"ג. ט) [ברכה:
 כמעשה מנהג:] ט) ע"י
 השגת חס' על זה צדדה סה.
 ג"ה דהדין וכו'.

הגהות הב"ח

א) ש"י ד"ה תלת ד'
 וכו' בתראי לא קא חשיב
 רב: ב) ד"ה ולא פליגי
 וכו' ולא פליגי הני דקורא:
 א) ד"ה גורגי וכו' ומתח
 עליו קורה וכו' וכו':
 ד) ד"ה מדיחן וכו' וכו' וכו'
 אמרינן ליה זו וכו' דבעי
 יגובז ושמוע' מינה דקמו
 צה: ע) ד"ה חרפי וכו'
 מיי"ב חדש כגון דאפלי:

לעזי רש"י

ירבוט"י [ירידות"א].
 סוגי המזיקין את היתים
 תחת הקורה בבית-הבד.
 אשקופ"א [אשקוב"א].
 מטאטא.
 מיי"ט. צקבה (חלק של
 הגת. שבו מניחין את
 הענבים).
 פיור"ר [פוייר"ל]. סוגי של
 קנה סוף.
 יונ"ק. אגרון.
 אשקלי"ר [אשקלדי"ר].
 לחלוט.
 ריבד"ש [ריבד"ש]. שטף
 מים.

מוסף רש"י

גתיו. לין. ובית בדיו.
 לשמן (דדה סה). הדפין.
 וכו' הדלת שנותנין על
 הלולבין והעדשיין. זו היא
 הגת עמנה שהענבים
 מנוסים שם. והלולבין.
 היינו חופיא אשקופ"א
 שמתקיים בה את הגת (סס).
 והעקלים. רדו"ש. יש
 מקומות שקורין את
 התפוח על חלונם בעקלים.
 סבי (סס סה). מנגבן.
 שאינם בולטין כל כך (סס).
 חורפי ופאלי. לר"ש
 פעמים שכן יותר מיי"ב
 חדש פעמים שכן פחות
 (סס). ולא פליגי. ר'
 חילא ורבה בר צה מנה
 (סס).